

**Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1921-1924 : Ep. L
45 - 91**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Mårbacka. Lüne 15. 5. 1924.

Älskade vän!

Jag skriver på Marias papper, det enda ark postpapper, som finnes i huset, för att lämna dig för hela fjortän dagars samvara, framförallt för dagarna i ditto hem, som bara gingo allt för fort. Alltid känns det tryggt och skönt att vara hos dig och att ha dig med som

sällskap. Du tänker och säger
för allting. Det var vemodigt
att veta, att det var sista gån-
gen jag gästade dig i Falun. Jag
har alltid tyckt om din villa,
som ju var så i allt din syn-
skapelse och jag känner, att
det svider i dig att nu lämna
den och även detta gör mig
ont. Men ett hus är ju en "värld-
lig" sak, som manna brukade
säga, det är ju inte något omist-
ligt värde. Du kommer nog
att få det så utmärkt bra i
Stockholm, det är jag inte rörd
för. Jag ville bara, att den

svåra skilsmessan vare förbi.
Dock allt nådant går ju, det veta
vi. Jag är glad åt det avskedsminne
jag fick av ditt egna hem i när-
grönskan och sista morgonens säll-
skap. —

Här har allt gått bra. Men
det tycks som om åskan skulle
ha slagit ner här, medan jag
varit borta. Men vet inte om
i själva huset eller i ledningarna
utanför, ingenting blev dock ska-
dat undantagna det ringledningen.
Fräken tyckte, att hon hade be-
trätt runt omkring sig. Transforma-
toren på nedbocken stod omgiven

med stor tack och belysning
Din denna

av lägar. Inspektoren befann sig
i toddykontoret och hörde här det
smått som ett pistolskott mot
en kulle och brodde, att blivte
träppat. En häst uppe i skogen ske-
nade. Det tycks alltså ha varit en
klotblitt, som följt ledningarna-
lyskan var, att allt var i gott sländ-
elert kunde det nog ha gått olyck-
ligt. — Här är mycket kvar att
sä, men en del är ju gjort. Diss
hålltar och ser ledsen ut. Kärshärs-
träden blommar och i denna slags
vackra salakur märker man hur
blod och blommor växa. timmer för
timmer. Glasat i tavlan var
spräckt. "Då där iete lyder goda råd
för lida för det."

Jag väntar med besvikelse med
det icke afslutade tilli vid näst många
till. Det är ju ett höligt 405 år. Kvar
gott. Det är ju ett höligt 405 år. Kvar
Stålar Rungsten!